

Verklaring AHRC: Voor positieverbetering Dalits India justitiële hervormingen nodig

Om kastendiscriminatie in India effectief aan te pakken is hervorming van het justitiële noodzakelijk. Politie, openbaar ministerie en rechtspraak dienen hun praktisch functioneren grondig te wijzigen. Wat er tot nu toe qua mensenrechten is bereikt bestaat slechts uit loze beloften. Wetgeving ter voorkoming van kastendiscriminatie heeft geen enkele betekenis wanneer justitiële instanties zich er in hun dagelijkse praktijk niet aan confirmeren. Wat er in India in dit opzicht aan ontwikkeling plaatsvindt is voor de gehele regio van belang.

Neem nu het politieapparaat, de rechten van Dalits mogen dan in de Grondwet zijn vastgelegd, de *Scheduled Caste and Scheduled Tribes Act* uit 1989 mag dan een halt toeroepen aan tegen Dalits gericht geweld, in gedegen politieel onderzoek naar misdrijven tegen Dalits is nauwelijks vooruitgang te bespeuren. De reden ligt voor de hand: het is het politieapparaat dat belast is met het onderzoek ernaar, met de opsporing ervan, en juist binnen dat apparaat zijn de vooroordelen tegen Dalits levensgroot.

Iets wat samenhangt met de behoudende, om niet te zeggen: archaïsche manier waarop vele politie- en opsporingsambtenaren nog steeds naar de kastenkwestie kijken. Aloude traditionele overtuigingen in combinatie met het koloniale verleden - een koloniaal verleden dat aan de oorsprong van het Indiase politiestelsel staat - maken het Indiase justitiële apparaat tot een van de meest archaïsche instellingen ter wereld.

India heeft een grote stap voorwaarts gemaakt wat betreft haar ontwikkeling in de richting van een moderne samenleving. Vooral in economische zin, waaronder het bankwezen, boekte het vooruitgang. India kan op die terreinen de competitie met de Westerse samenleving zonder meer aan. Wanneer het echter aankomt op het realiseren van progressieve ideeën met betrekking tot politie, justitie, rechtspleging, laat het land het afweten. Geweld tegen Dalits, Adivasi (stammen) en het armere deel van de bevolking duurt nog steeds voort. Ondanks de verzekering van rechtsgelijkheid voor ieder, zoals alle politieke partijen bij regelmaat uitspreken.

Dit heeft alles te maken met hoe de Indiase politie zichzelf ziet: als de instantie bij uitstek die de armere klassen in toom houdt. Wanneer zij zichzelf met het oog op verbetering van hun situatie trachten te organiseren blokkeert de politie dat door hen inhumain te bejegenen, waarbij martelpraktijken niet worden geschuwd. Vooral hogere politieofficieren beschikken over een rijk arsenaal aan vernederings- en intimidatiemethoden, culminerend in geweld wanneer zij dat nodig vinden. Niet voor niets brengen moderne schrijvers hun welhaast demonische natuur in beeld wanneer het aankomt op hun bejegening van Dalits en hun arme medeburgers.

Protest van de Dalit-beweging haalt weinig uit

In dat licht wekt het bevreemding dat Dalit-organisaties zich bij hun sociale actie niet op hun meest wezenlijke onderdrukkers - het politie- en justitieapparaat - richten. Dat zij dit nalaten, mogelijk niet aandurven, verklaart waarom er zo weinig voortgang wordt geboekt bij de verbetering van hun levensomstandigheden. Wat de Dalit-beweging bereikt op het gebied van wetgeving en concrete toezeggingen van de kant van politici wordt niet geëffectueerd doordat de implementatie ervan in

handen is van politie en justitie. Het is zaak dat de Dalit-leiders hun expertise nu gaan richten op hervorming van deze instanties.

Temeer is het zinvol dat de Dalit-beweging de obstructieve rol van het politieapparaat aankaart, aangezien onderzoek naar misdaden tegen Dalits een lage prioriteit heeft, en, zo het al plaats vindt, weinig efficiënt verloopt. Dalit-organisaties dienen zich te realiseren dat binnen het Indiase politie-apparaat een cultuur heerst waar onderzoek en opsporing juist worden gesaboteerd. Strafrecht-procedures vallen of staan nu eenmaal met bewijsmateriaal. Als dat er niet is, of niet sluitend, dan blijven misdaden tegen Dalits onbestraft. De grote schuldige voor het voortduren van deze situatie is het Indiase politieapparaat.

Er is echter meer aan de hand: bij politieonderzoek spelen getuigenverklaringen een grote rol. Bij misdrijven tegen Dalits werken personen van hoger kasten bij onderzoek daarnaar eerder tegen dan mee, en als zij al meewerken, leggen zij slechts halve verklaringen af, of gaan er onvoldoende op in. Daarbij komt dat getuigen uit de Dalit-gemeenschap bang zijn voor de consequenties wanneer zij precies aangeven wat er is gebeurd. Met als resultaat dat de politie aan justitie rapporteert dat het onderzoek is gestopt vanwege gebrek aan bewijs.

Modern opsporingsonderzoek steunt meer en meer op technische hulpmiddelen en geavanceerde technieken. Kenden aanvankelijk alleen de ontwikkelde landen deze, intussen zijn zij ook binnen het bereik van India gekomen. Wanneer bij het verzamelen van bewijsmateriaal verzuimd wordt deze technieken toe te passen dan hebben wetten als de *Prevention of Atrocities Act* weinig zin.

Wil de Dalit-beweging van toenemende betekenis zijn wat het beïnvloeden van de publieke opinie betreft, dan is het zaak dat hun leiders de bedenkelijk rol van politie en justitie voor het voetlicht brengen. Dat vraagt van hen dat zij het onderwerp zowel uitvoerig bestuderen als zich documenteren inzake de wijze waarop de Indiase politie onderzoek en opsporing saboteert, daarbij geadviseerd door deskundigen.

Iedere kleine vooruitgang in het optreden van de politie in de richting van wat de wet voorschrijft heeft groot effect voor de vrijheid van Dalits en hun leefomstandigheden. De verruiming van hun vaardigheden en beroepsmatige mogelijkheden zullen er toe leiden Dalits zich niet langer meer gebonden weten aan kastengerelateerde arbeid.

India's rechtssysteem

Op enkele bemoedigende uitzonderingen na munt het Indiase rechtssysteem nog steeds uit in een shockerend discriminerende benadering van misdrijven tegen Dalits. Dalits worden niet voor de wet gelijk beschouwd, het is die oude mentaliteit die daar debet aan is. Een mentaliteit die doorwerkt in de vaak veel te coulante benadering van degenen die de misdrijven begaan.

Het is zaak dat de Dalit-beweging, gevalsmatig en getalsmatig goed gedocumenteerd, zich daartegen verzet, de publieke opinie voor zich wint. De tijd is rijp voor een confrontatie vanuit de Dalit-beweging met het rechtssysteem in India, dat Dalits nog steeds geen gelijke rechtsbescherming biedt.

Over de AHRC:

De *Asian Human Rights Commission* is een non-gouvernementele mensenrechtenorganisatie die zich richt op Azië, schending van mensenrechten documenteert resp. het promoten en respecteren van mensenrechten bevordert. De AHRC is gelieerd aan de IDS (International Dalit Solidarity Network).



English version:

<http://idsn.org/news-resources/idsn-news/read/article/ahrc-statement-india-dalits-should-save-themselves-through-justice-reforms/128/>